

RECHTSPRAAK

Hotel Booker B.V. c.s./Stichting Bedrijfstakpensioenfonds voor de Reisbranche c.s.

Verklaring voor recht dat Hotel Booker B.V. en Bungalow Booker B.V. niet vallen onder de werkingssfeer van het Verplichtstellingsbesluit en niet onder de CAO Sociaal Fonds, en daarmee niet verplicht zijn om deel te nemen in het bedrijfstakpensioenfonds voor de Reisbranche, wordt niet gegeven. Daartoe is overwogen dat zij wel bemiddelen tussen de accommodatieaanbieders en accommodatiezoekers en daarvoor ook een vergoeding ontvangen.

Feiten

Partijen verschillen van mening omtrent het antwoord op de vraag of Hotel Booker en Bungalow Booker moeten worden aangesloten bij het verplicht gestelde bedrijfstakpensioenfonds voor de Reisbranche en bij het sociaal fonds voor de Reisbranche. Hotel Booker en Bungalow Booker vorderen onder meer een verklaring voor recht dat zij niet vallen onder de werkingssfeer van de verplichtstellingsbesluiten en daarom niet verplicht zijn deel te nemen in het bedrijfstakpensioenfonds voor de Reisbranche. SBR en SRW hebben gemotiveerd verweer gevoerd tegen de vorderingen.

Oordeel

De kantonrechter is allereerst van oordeel dat de door Hotel Booker en Bungalow Booker bepleite toepassing van die uitleg ex tunc niet gevolgd moet worden. De discussie tussen partijen spitst zich niet toe op het begrip (online) reisorganisator, maar op het begrip (online) reisagent, in de zin van de werkingssfeerbepaling van het Verplichtstellingsbesluit en de CAO Sociaal Fonds. De meest vergaande stelling van Hotel Booker en Bungalow Booker is dat zij niet actief zijn in de reisbranche en dat zij ook niet bemiddelen bij de totstandkoming van overeenkomsten tot het reizen. Wanneer Hotel Booker en Bungalow Booker zich in dat kader erop beroepen dat de ANVR het relevant vindt dat meerdere diensten worden aangeboden of slechts één dienst, is de kantonrechter van oordeel dat in casu gelet moet worden op de tekst van het Verplichtstellingsbesluit (en de CAO Sociaal Fonds). Verder is de kantonrechter van oordeel dat de omstandigheid dat de oude en nieuwe cao voor de reisbranche een functiehuis

kent dat niet aansluit op de functies van de werknemers van Hotel Booker en Bungalow Booker, onvoldoende ter zake doet. Verder voeren Hotel Booker en Bungalow Booker aan dat de toevoeging in 2015 van het woord 'online' aan 'reisorganisatie' en aan 'reisagent' op grond van het contraproferentem-beginsel niet ten nadele van hen mag worden uitgelegd. De kantonrechter is van oordeel dat dit debat tussen partijen onvoldoende voor een beslissing ter zake van de uitleg van belang is, omdat de toevoeging van het woord 'online' aan het woord reisagent nog steeds betekent dat de term bemiddeling ('bemiddelt') in de definitie van reisagent – online of niet – moet worden uitgelegd terwijl Hotel Booker en Bungalow Booker zich op het standpunt stellen dat ze helemaal niet onder het begrip reisagent – online of niet online – vallen. Vervolgens beroepen Hotel Booker en Bungalow Booker zich erop dat zij (nagenoeg) dezelfde activiteiten ontplooiën als Booking.com en (nagenoeg) dezelfde werkwijze hanteren. De omstandigheid dat, voor zover zij al volledig aan de werkelijkheid beantwoordt, de traditionele reisagent zoals bedoeld in de werkingssfeer vooral een consument helpt omdat deze zonder de bemiddeling van de reisagent zijn weg niet weet te vinden naar de accommodatieaanbieder, geeft weliswaar een accentverschil aan ten opzichte van wat Hotel Booker en Bungalow Booker aan werkzaamheden verrichten, te weten een veel meer op de accommodatieaanbieder gerichte activiteit, maar vormt onvoldoende reden om te veronderstellen dat geen bemiddeling plaatsvindt. Daarnaast blijven Hotel Booker en Bungalow Booker voor het slagen van hun verdienmodel afhankelijk van een grote vraag, in de vorm van een groot aantal inloggende consumenten. Hotel Booker en Bungalow Booker kunnen geen invloed uitoefenen op het aanbod van de accommodatieaanbieders. Als een laagste-prijs-garantie al enkel een marketinginstrument is, dan sluit de toepassing van de mogelijkheid een laagste prijs te bepalen en dat in de praktijk ook te doen bepaaldelijk niet uit dat een activiteit plaatsvindt die als bemiddeling moet worden gekwalificeerd. Ook de stelling inzake de werktijden kan niet tot een ander oordeel leiden, nu die met name afhankelijk zijn van hoe de werkzaamheden worden georganiseerd en niet bepalend zijn voor welke werkzaamheden worden verricht. Ten slotte kan uit de stelling van Hotel Booker en Bungalow Booker dat zij een nieuwsbrief rondsturen worden afgeleid dat zij actief naar buiten treden en op zoek zijn naar mogelijkheden om te bemiddelen. Hierbij overweegt de kantonrechter tevens dat Hotel Booker en Bungalow Booker van accommodatieverstrekkers een vergoeding ontvangen als een consument een reservering maakt bij deze accommodatieverstrekkers. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, is de kantonrechter van oordeel dat de door Hotel Booker en Bungalow Booker aan accommodatieaanbieders te stellen voorwaarden (ter zake van de prijzen) en de vergoeding die Hotel Booker en Bungalow Booker ontvangen van de accommodatieaanbieders samen een zodanig actieve rol impliceren, dat voldaan is aan het begrip bemiddelen. Gelet op het vorenstaande zullen de gevorderde verklaringen voor recht dan ook worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 09-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:2044

Zaaknummer: 5654774 UC EXPL 17-1058 mc/936

Rechters: J.J.M. De Laat

Advocaten: G.A. Tsiris en N.A. de Leeuw

Wetsartikelen: Verplichtstellingsbesluit 2015 en cao Sociaal Fonds